UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto punifico abbate. Cap[itulum]. lvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Siluia virgo rufini alexandrie p̄fecti ſoror i heremo thebaidis p̄uicie ſuperiori degebat: que ꝑ ānos lx. nec ora: nec pedes: nec aliquā mēbrorum partem exceptis digitis aq̄ lauit. Et duꝫ decūbens languida a medicis ad balneū ſanitatis percipiēde gratia inſtantius ſuaderetur: nullaten⁹ acquieuit. Nec aliquādo in lecto: aut lectica iacuit: ſed ſuper nudā humū cubauit. Hec eloquētiſſima erat ⁊ amore ſacraruꝫ litterarum noctes in diem vertēdo legebat. Hec heraclides.

De sctō Siſinnio monacho. Cap. lij.

Siſinni⁹ monachus diſcipul⁹ abbatiſ elpidij: de quo ſupra dictū eſt in eius feſto iiij. noñ ſeptembris. Poſtꝙ apud eū. vi. vel. vij. ānis fuiſſet: intra quodā ſepulchrū ſe incluſit: in quo per triēnium ſemper orauit: ⁊ nec die: nec nocte deambulauit: aut ſedit: aut iacuit. Qui etiam cōtra demones ſpecialē gratiaꝫ meruit. Adeoqꝫ ſine vllo vitio mentis ⁊ corporis vixit: vt nullā eſſe generis diſtantiaꝫ inter mares ⁊ feminas cōprobaret. Tandē egreſſus ad cappadociaꝫ patriam ſuam: ⁊ preſbyter effect⁹ fratres ⁊ ſorores in vnum cenobium collegit: vbi et in pace quieuit.

De ſancto diocle confeſſore. Cap. liij.

Diocles oli philoſophus ſecularis ad celeſtis philoſophie ſtudiū animatus eſt. Qui ad heremū ſuperiorē thebaidis acceſſit: ⁊ in artiſſima ſpelūca annos multos exegit. Ad ſe autē venientes admonebat vt ſui exemplo eoꝝ deſiderio animū ſemꝑ cum deo eſſe ſtuderent: i ipſo qꝫ ſpeleo vite terminū dedit. H vbi ſup.

De sctō Capithone ꝯfeſſore. Cap. liiij.

Capithon iuuenis p̄i⁹ latro fuerat. Poſtmodū aūt ad heremū trāſiēs quīquaginta annis i antro quodā habitauit. Nec extunc vſqꝫ ad tertiū vrbis alexādrie lapidē: nec vſqꝫ ad flumen niſi aliqnādo accedere voluit: dicens ꝙ ſi ſe cōuerſationi hominū adhuc ingereret: inimicus quē nōdū vicerat ei fortius repugnaret. hec ille.

De ſancta Amata virgine. Cap. lv.

Amata vīgo ſenex annoꝝ. lxxx. abbatiſſa in monaſterio quodā thebaidis fuit habēs ſub ſui cura. lx. virgines, in abſtinētie puritate ei⁹ exēplo ⁊ doctrina viuētes. Inter quas erat vīgo quedā noīe tora annorū circiter. xxx. pulchra facie ⁊ decora: ſꝫ animi puritate ⁊ caſtitate formoſior: que nunꝙ noua tunica vel melote aut nouis calciamentis vti voluit. Oībus aūt ſororib⁹ die dñico cenobium egrediētibus ⁊ ad eccleſiā procedētib⁹ illa ſola cū abbatiſſa domi manebat. Nā amata ꝑ annos. xl. quibus monacha fuit nunꝙ limen cenobij trāſiuit. Cui sctūs martyr colonatus apparuit: eamqꝫ prima dñica futura in ſua eccleſia ad prandiū ſecū inuitauit. Tūc illa primū poſt annos. xl. ad eccleſiā martyris venit: panem ⁊ olera ſecū ferēs: vbi ſumpto cibo ⁊ facta oōne ad monaſteriū rediit: filiabuſqꝫ viſa expoſuit: ſeqꝫ cito migraturā predixit. Et poſt duos dies nulla egritudine corporis aut dolore capitis vexata: ſe vt erat ſepelienda cōponens: emiſit ſpiritum.

De sctō punifico abbate. Cap. lvi.

Punificus abbas cū eſſet p̄ſbyter et maximi cenobij in egypto pater cūctis honorabilis: fugiēs honorē ſeculi humilitatis grā iam ſenex de cenobio latēter fugit: ⁊ habitu ſeculari aſſumpto ſolus acceſſit ad monaſteriū tabēneſiotaruꝫ: qđ in vltimis thebaide ptib⁹ artioris vite eſſe cognouerat. Ibiqꝫ diutiſſime p̄ forib⁹ ꝑſeuerās ſe in monachū ſuſcipi poſtulabat. Quem illi recipere recuſabāt: eo ꝙ nō deuotiōis cā: ſed vel alēde ſenectutis vel famis reprimēde: ipm iā ꝑuectū ad monaſteriū accedere velle putabāt: tādem ſūma importunitate ab abbate ſuſcept⁹ iuniori cuidam commendatus eſt. Cui adeo obediens fuit: vt etiam indigna ⁊ aſpera officia: etiam ſibi non impoſita exerceret: nunꝙ attendens ꝙ preſbyter aut pater maioris cenobij fuiſſet. Nocte etiam conſurgens quedam neceſſaria furtim adimplebat: vt auctorem operis nemo deprehēderet. Cunqꝫ per biennium incognitus ibi manſiſſet: requirentibus illum vbiqꝫ fratribus ſuis tandem a quodam dum terram ſarculo foderet: ⁊ ſtercora geſtaret vir cognitus eſt. Qui abbatem ⁊ fratres loci vocauit: ⁊ quis eſſet punificus

vel qualis fuerat eis innotuit. Illi autem veniam poſtulabāt: eo ꝙ ſancto pſbytero ⁊ patri monachoꝝ ignorātes: vilia impoſuerant. Qui inuitus ⁊ flens ad priorē cenobiū gubernandū rediit: vbi ⁊ poſt modicū tēpus feliciter in pace quieuit. Hec heraclides.

¶ De ſancto theremone abbate. Cap. lvii.

THeremō abbas in heremo de ſcythi claruit. Qui ibidem cētenarius deceſſit. Hic eni adeo dorſum ſuū tam tēporis vetuſtate quā orationū iugitate curuauerat: vt q̄ſi in primeuā infantiā ſumiſſis manibus in terram traheret̃. Hec qui ſupra.

¶ De ſaucto Artebio epō. Cap. lviii.

ARtebi⁹ epiſcopus pāphilienſis ex anachoritica vita ad epiſcopalē iam dictam ſedem inuite ⁊ renitēter aſſumptus eſt. Qui tñ in epiſcopatu degēs heremi vitā nō deſeruit. quinimo ieiuniis ⁊ oratiōibus iugiter intētus curā paſtoralē ſedule adminiſtrabat: ⁊ ad heremum ſibi delectā ſepius accedēs ſanctos anachoritas ⁊ patres frequētius perſona ⁊ bñdictionibus viſitabat. Hic apud pāphiliā in pace quieſcens ibidem ſepultus iacet.

¶ De ſctō Habetdeū epō ⁊ mar. Cap. lix.

HAbetdeum epiſcopus lunēſis ⁊ martyr tēpore vandalice perſecutionis in italiam martyriū paſſus eſt. Qui dum arriane pfeſſioni reſiſteret: pmo in exiliū relegatus eſt. Deinde ipſum vādali reuocātes: obturato eidē ore ipſum aqua more arrianoꝝ rebaptizarūt: putantes ex hoc eius cōſcientiā violare. Sȝ duȝ adhuc illis fortius obſiſteret ab eiſdem capite ceſus eſt.

¶ De ſancto Caſſiodoro confeſ. Cap. lx.

CAſſiodorus confeſſor ex ſenatore monachus quōdam theodorici regis italie cancellarius: natione apulus: floruit tēpore childeberti regis francorū. Hic vite ſanctitate admodum effulgens diuina ⁊ humana litteratura pollēs, nōnulla perutilia eccleſie dei digeſſit. Scripſit nēpe librū. De trinitate. de anima, de amicitia, familiarū epiſtolarū. de orthographia. Super pſalterio centū ⁊ quinquaginta tractatus ſuper centū ⁊ quinquaginta pſalmos. Scripſit etiā hiſtoriā tripartitaȝ. Et iuſtiniani primi tpib⁹ hūanitatis debitū ſoluit. Sepultus in miraculis viuit.

¶ De ſancto Heremaro abbate. Cap. lxi.

GEremarus abbas ortus villa guatandra ex confinio beluacēſi ſup flumen: patre rigoberto ⁊ genitrice aga ex nobili francoꝝ pgenie orta vnicis parētibus poſt eoꝝ obitū oībus pro chriſto paupibus erogatis: monachalem habitū a ſancto andoeno epiſcopo ſuſcepit: ⁊ in monaſterio pentuli multorum monachorum abbas cōſtitutus eſt. Cuius dum monachi duras correctiones nō ferrent: cultellū ſub lectulo ponētes: manubriū ſolo heſerūt: acumē vo nudū erecta cuſpide ſupra lectū in aereȝ dimiſerūt: vt rediēs a matutino: ſe ſup telū cum ipetu ſternēs ſemetipſum trāſfoderet. Ille autē rediēs ab eccleſia finitis matutinis: dum lectū vellet aſcēdere: diuino inſtinctu pter morē manū circūducēs ferrū repperit: ⁊ ad eccleſiā reuerſus in oratione pnoctauit. Mane autē facto nemini aliquid idicās: in capitulo corā fratribus abbatie renunciauit: ⁊ ad ſanctum andoenum pgens locum ſolitariuȝ ſibi ab eo cōſignādum popoſcit. Quibus ambobus per viſum nocte angelus locuȝ oſtendit. Qui mane ad locum pergentes dū nebula totum circūitum: vbi erat conſtruendum cenobiū operuiſſet. Vox de celo ſonuit: ꝙ ante annos quadraginta deus locuȝ illū fideli ſuo geremaro puidit. Nebulaqȝ ſublata locus totus rore perfuſus: quaſi ſi virga p circūitum fuiſſet deſignatus apparuit. Ubi edificato monaſterio ſanctus geremarus cū quibuſdam electis diſcipuliȝ vſqȝ ad obitū ſuuȝ deo fideliter deſeruiuit: ibiqȝ ſepultus in pace requieſcit.

¶ De ſctō Rhemachlo epō. Cap. lxii.

RHemachlus epiſcopus traiectenſis claruit tēpore imperatoris conſtantini iunioris: vt dicit ſigibert⁹. Qui poſtq̄ cōmiſſam ſibi eccleſiā aliquo tēpore verbis atqȝ exēplis feliciter gubernaſſet: tādeȝ pteſus ſecularium tumultuuȝ: epiſcopatui reſignauit: ⁊ monachalis vite habitū aſſumens: chriſto deinceps iugiter militauit. Et ſub mo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN